

Nikola Živanović

SVEČANE MISLI

Posle sahrana čovek više poštuje život.
Trebalo sačekati da svi izjave saučešće,
Da popovi otpevaju svoje,
Odslušati nekoliko rođaka i prijatelja
Koji unapred upozoravaju da nemaju govorničkog dara.
Posle toga javlja se nervoza i osećaj
Da se život mora kako-tako iskoristiti
I da se ta tri-četiri izgubljena sata
Moraju nadoknaditi – odmah.

PRAVAC

Šta ostaje posle dobro uređenih domova,
Uhodanih nedeljnih rasporeda,
Monotonog ritma uspeha i predaha,
Posle uredno plaćenih računa,
Časnog imena, i bezbroj dobrih utisaka?
Samo loše odnegovan, loše usmeren život,
U nekom drugom pravcu, a ne ka smrti.

NEVREME

Upravo kada sam hteo da izađem iz kuće
Sa neba se stušio pljusak.
Popodne sam morao da provedem u kući,
Čitajući i preturajući po starim stvarima,
Fotografijama i rukopisima,
Razmišljajući kako je, tako sateran u čoše,
Mali i nevažan moj život.

POZNATO

Rana buđenja, kada je telo najbliže smrti,
Jedini su trenuci kada je još neizvesno
Kakve će oblike poprimiti svet.
Potom izranjaju vrhovi prvih stabala,
U rana jutra uvek prekrivena
Nečim što je bar nalik na cveće,
Nebo se zaokružuje u ploču,
Zgrade se približavaju jedne drugima,
Čuju se prvi glasovi, ljudski, prepoznatljivi.
Čas je. Seti se svoga imena.

UKRŠTANJE

Dve ukrštene prave se nikada ne ukrštaju.
Nigde nema dodira: i susedne ulice
Nepoznate su jedna drugoj,
Ne vire iza uglova i pružaju se
Ravno, samo u sopstvenom pravcu,
Ostavivši raskrsnicama da vezuju
I prevezuju, jer raskrsnice
Gledaju u svim pravcima i ne vode nikud.

ŽIVOTINJE

Najviše žalim životinje,
Jednog crknutog psa smeni drugi,
Mačke posebno liče jedna na drugu.
Ljudi bar znaju da će napustiti
Ovaj svet, imaju imena i nadgrobne ploče,
Zadušnice, i zombi filmove.
Životinje su, bez užasa pred smrću,
Večno osuđene na svakodnevicu.

SOLITER

Odavde, grad se pruža u različitim pravcima,
Može se krenuti ka centru, bazenima,
Auto-otpadu, pozorištu i stočnoj pijaci.
U stvarnosti – ti krajevi su vrlo malo povezani.

DRVEĆE

Godovi drveta su federu sabijeni
Do same granice izdržljivosti.
Zato se stabla čvrsto drže za zemlju
Pipcima, sisaljka, zubima.

SUNCE

Žitna polja su kriva
Za naše religiozne zablude.
Ispod svih priča o budućem raj,ju,
O besmrtnosti duše stoji vera
Da je zagrobni život samo početak
Još jednog ovozemaljskog,
Na povetarcu i suncu.